

Handboogschieten in de donkere tot de late middeleeuwen

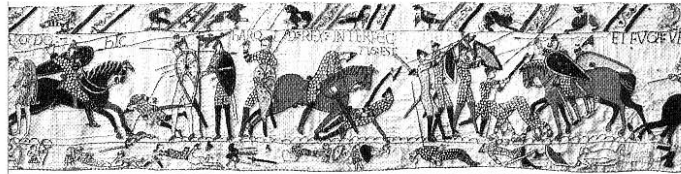
“Wat had de middeleeuwse boogschutter bij zich? Aan zijn riem hing een tasje met daarin een lepel, kleine dobbelstenen (gokken was verboden) en een buideltje geld. Boogschutters werden goed betaald, beter dan de gewone soldaten. Verder had hij een klein, éénhands zwaard, een dolk en een mes. Deze laatste om bij het eten te gebruiken. Ook een veldfles, gevuld met wijn of bier, behoorde tot zijn uitrusting. Water was in die tijden vuil en ziekteverwekkend. Voedsel had hij in een broodzak die hij met zich mee droeg”, zo vertelt Eugene Bakker, gekleed in middeleeuwse dracht.

Het is een vrijdagavond op de club van Eugène, handboogschietvereniging Coenschutters te Hoorn. Als lid van een re-

enactment–(levende geschiedenis)vereniging gaf hij uitleg over het boogschieten in de middeleeuwen. Met een flip-over naast zich, bracht hij de geschiedenis van de ‘donkere’ tot het eind van de ‘late’ middeleeuwen onder de aandacht van een groep belangstellende clubgenoten.

ging iets minder interessant. Wel de aandacht trekken de. Verschillende type punten zijn te bekijken..

Na de uitleg over het boogschieten in de middeleeuwen kunnen de aanwezigen alle meegebrachte attributen, zoals fraaie mid-

Fragment Tapijt van Bayeux: de dood van Koning Harold

De slag bij Hastings in 1066, het tapijt van Bayeux en de dood van koning Harold, passeerden de revue. Veelal werd aangemen dat Harold gedood was door een pijl in het oog. Op het tapijt van Bayeux is mogelijk de ware doodsoorzaak van de koning te zien: door een soldaat te paard met het zwaard neergehouden. De pijl staat symbool voor de straf van God. De boogschutters namen in deze tijd nog een bescheiden rol in. De man-tegen-mangevechten werden toen nog als eervol ervaren.

In 1356 vond de slag van Poitiers plaats. Edward III van Engeland verslaat koning Jan II van Frankrijk. In deze slag hadden de boogschutters al een grotere rol. Eénderde deel van het Engelse leger bestond uit boogschutters.

De slag van Agincourt, 1415, zal de bloedigste slag worden uit de honderdjarige oorlog. Een volledig Frans leger van zo'n 20 tot 30.000 soldaten werd verslagen door het Engelse leger dat bestond uit 6.000 soldaten. Nu was echter het aandeel van de boogschutters groot, 5.000 man hanteerde de longbow.

Verder in de middeleeuwen ontstonden de schuttersgilden ter verdediging van de steden. Eigenlijk waren dat de eerste boogschietverenigingen. De intrede van het vuurwapen deed de boog naar de achtergrond verdwijnen.

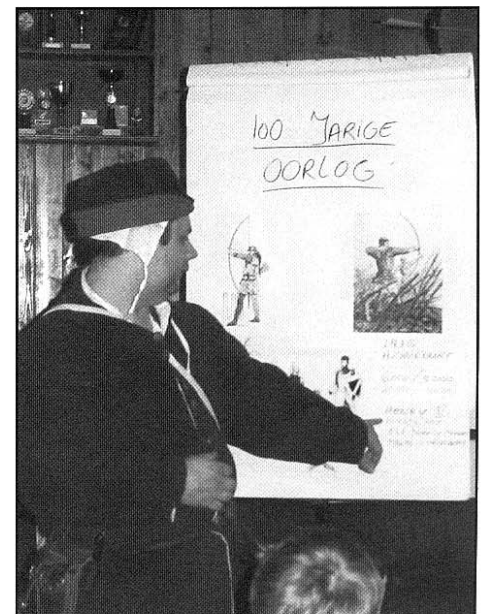
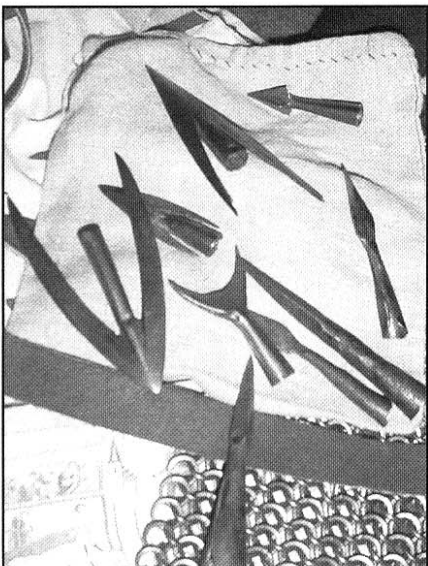
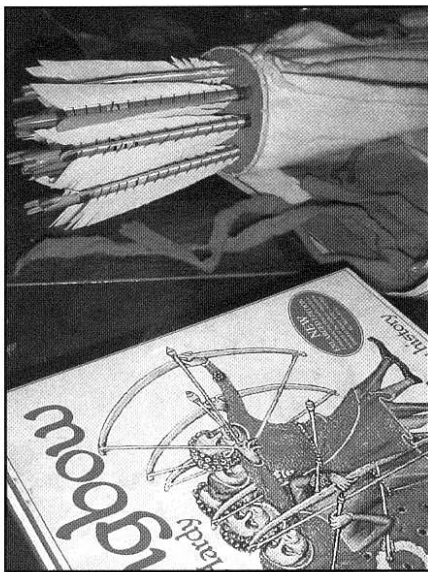
geschapt. Eugene laat uiteraard ook zijn longbow en de bijbehorende pijlen zien. Dit lijkt echter op een boogschietvereni-

deleeuwse pijlpunten (van eenvoudige short bodkins tot indrukwekkende broad- en swallowtail heads), longbows en bijbehorende pijlen bekijken. Op een tafel liggen onderdelen van een harnas, een deel maliënkolder, zwaarden en zo meer. Even aankomen mocht...

Het was een interessante avond die

Tekst & Foto's: Hans Veldhuis

aan te bevelen is bij andere verenigingen. Vooral als er ook traditioneel wordt geschoten. Geen zware geschiedenis les maar luchtig vertelt, met passie. Eugene Bakker of wel hesselpieterszn@quicknet.nl zal graag meer informatie geven.

Eugène Bakker vertelt...